

Jiří z Poděbrad – český král

23. 4. 1420 – 22. 3. 1471

Zanedlouho uplyne 550 let od smrti jednoho z nejvýraznějších mužů na českém trůně. Byl jím Jiří z Kunštátu a Poděbrad, tzv. „husitský král“, jediný panovník původem z českého šlechtického, nikoli královského rodu. Na jeho památku bylo v Praze pojmenováno rozlehlé náměstí, připomíná jej na Starém Městě také Dům pánů z Kunštátu. V nedalekých Poděbradech pak hrad (později přestavěný na zámek) pánů z Kunštátu a také jedna z mála jezdeckých soch u nás. Sochař Bohuslav Schnirch krále zpodobnil jako statného a respektu hodného muže, sedícího pevně v sedle, z jehož pohledu je cítit síla. A možná i sen o Evropě žijící v míru a jednotě, Jiřího vize, kterou předběhl svou dobu o mnoho set let. Jakým byl panovníkem a člověkem muž, který dokázal zemi, rozvrácenou husitskými válkami a spory přivést k prosperitě a klidu zbrani?

ZEMSKÝM HEJTMANEM

Mládí neměl Jiřík optimální. Matku (nejspíš z prostého lidu) nepoznal, byl nemanželským synem Viktorína z Poděbrad, který vystoupal vysoko v přízni samotného Jana Žižky a účastnil se jako mladík všech významných bitev pod jeho velením. Jako vysoký husitský velitel zemřel ve 24 letech. Jiříkovi, vychovávanému na různých hradech v majetku pánů z Kunštátu, bylo sedm. Poručíky mu byli strýcové. Na vyšší vzdělání v době husitských bouří nebyl čas. Jiřík byl ale zvědavý a přemýšlivý, učil se zkušenostmi. Také třeba z Bitvy u Lipan (1434), již byl ve čtrnácti letech přinejmenším svědkem, ne-li přímo účastníkem – a to na straně vítězů, umírněné katolicko-utravvistické ligy (kališníků). Po strýcově smrti stanul po boku svého příštího „učitele“ a věrného přítele, kališnického velitele Hynka Ptáčka z Pirkštejna, který výmluvností a obratností sebe i Jiříka dovedl do nejvyšších pater zemské politiky. Už v devatenácti se Jiří stává spolumajetníkem landfrídu na Mladoboleslavsku, v roce 1444, kdy zemřel Hynek Ptáček, pak hlavou spojených kališnických východočeských landfrídů. Mezitím se žení s Kunhutou ze Šternberka a vytvářele rozšiřuje rodový majetek o další města, panství a dokonce hrabství, která získává koupí i darem za věrné služby císaři či králi Ladislavovi. Jiřího hvězda coupá. Nejprve obsazuje bez boje do té doby katolickou Prahu (1448) a následně na sjezdu kališnických landfrídů a obcí je uznán zemským hejtmánem. Spravuje takto český stát za nedospělého krále Ladislava Pohrobka, který dlel mimo Čechy. Nejmocnějším mužem v Čechách a na Moravě je však již dlouho Jiřík a svoji pozici si stále upevňuje. Husitskými válkami nábožensky rozdělenou zemi dokáže uklidnit a zlepšit její ekonomickou situaci. Moc drží v rukou pevně i během krátké Ladislavovy vlády (v roce 1457 se teprve 17letý Pohrobek rozhodl vládnout z Prahy a oženit se, ale během příprav svatby umírá). O český trůn se okamžitě uchází celá řada kandidátů – evropských panovníků.

ČESKÝM KRÁLEM

Petr Hora Hořejš v *Toulkách českou minulostí* píše: „Ve chvílích, kdy šlo Jiřímu o všechno, se řídil svým heslem **Spíše rozvahou a opatrností než zbraní.**“ A vyplatilo se. Jiří svoji kandidaturu dlouho neoznamoval, ale pilně jednal, sliboval a odměňoval ty, kdo se za něj v budoucnu postaví. S jednáními pomáhal i čínorodá a bystrá druhá Jiřího žena Johana z Rožmitálu a její bratr Lev. Situace se postupně měnila. Dne 2. března 1458 zemský sněm po čtyřdenním rokování jednomyslně zvolil králem Jiřího z Poděbrad, přijímajícího pod obojí, nekrálovské krve. Cílevědomého, energického, schopného orientovat se v evropské diplomacii, muže, jakého tehdy „kacířské“ Čechy potřebovaly. Slavně byl korunován 7. května.

Jiří ve svém projevu slíbil „obojímu lidu“ své země, kališníkům i katolíkům, respekt a snášenlivost, a také dodržování kompaktát. Věřil v možnost náboženské tolerance,

Umělecké zpodobnění Jiřího z Poděbrad od Jana Vilímka (cs.wikipedia.org)

v té době v Evropě nevidáno. A nutno dodat, že své sliby rámcově i dodržel. Neváhal vystupovat tvrdě proti odpůrcům, ale i přátelům, pokud nevhodně učinili krok stranou. Nevládl z Pražského hradu, zchátralého během husitských válek, ale z Králova dvora (dnes na tomto místě stojí Obecní dům). Jeho žena a děti obývaly i upravený měšťanský dům v Celetné ulici. Jiřího dvůr nebyl nákladný ani honosný, chyběli tu umělci či vědci, ale pohusitská doba byla taková. Obklopil se však dobrými rádci. Kvůli špatné pověsti, kterou si Čechy získaly v době husitských tažení, se místo podpory umění cílevědomě snažil, aby český stát našel spojence a stal se znovu mezinárodně uznávanou mocností. Petr Hora píše: „*Nezastavily ho hrozby, kletby, zloba – zápasil o hospodářskou prosperitu země a o dvojvěří.*“

VIZIONÁŘEM SPOJENÉ EVROPY

Jiří vyznával politiku jednání a diplomacie. Uznání si v zahraničí získával urovnáním řady sporů mezi sousedními panovníky či šlechtici. Využíval i sňatkovou politiku, mj. svoji dceru provdal za uherského krále Matyáše Korvína. Jiřího autorita rostla. Roku 1462 jeho poselstvo do Říma však narazilo na nevoli papeže a přišla rána. Řím zrušil platnost husitských kompaktát, tedy možnosti přijímat podobojí, a Jiříka vyzval k obnově jednoty církve, čímž by de facto musel popřít celou svoji dosavadní politiku. Poděbrad se nezalekl a nepopřel, projevil obrovskou odvahu čelit Římu s klidem a rozvahou. Na zemském sněmu v Praze pronesl legendární projev věrnosti víře, v níž se narodil, a svému království, pro které ji hájí. Pomocí ustát tlak Říma mu měl velkolepý plán, kterým o několik století předběhl dobu, jakýsi „český projekt OSN“.

Jezdecká socha krále Jiřího z Poděbrad na náměstí v Poděbradech (cs.wikipedia.org)

Pomocníkem při jeho konstrukci mu byl významný italský průmyslový magnát a finančník, ale také humanista a vzdělanec Antonio Marini. V Evropě měla vzniknout Všeobecná mírová organizace, která by společnými silami vytlačila Turky a nadále udržovala mír a spolupráci mezi státy a národy. Tajní poslové a diplomati z Čech od krále Jiřího putovali po evropských dvorech a jednali s panovníky o jejím vytvoření. Dosáhli dílčích úspěchů, ale doba k tak velkorysé politice ještě zdaleka nedozrála. Faktem však zůstává, že základní myšlenky Jiříkovy charty jsou zcela nadčasové a staví na nich i dnešní Evropská unie.

Neúspěch Jiřího neodradil, pozici svoji i svých Čech posiluje rytířským poselstvím českých pánů vedeným Lvem z Rožmitálu, které Alois Jirásek popisuje v knize *Z Čech až na konec světa*. Od roku 1463 se však situace komplikuje v zahraničí a pak i na

domácí půdě. Jiří je papežem dán do klatby (1466) a je vyhlášena křížová výprava proti němu, do boje vytáhne i bývalý zeť, uherský král Matyáš Korvín. Jiří ho sice zajme, ale Matyáš se po svém propuštění nechává katolickou šlechtou zvolit roku 1469 v Olomouci za českého krále. Jeho volba je uznána nejen moravskými pány, ale i zastupci vedlejších zemí Koruny české. Jiříkovi tak zůstávají pouze kališnické Čechy. Je již jasné, že se mu nepodaří založit královskou dynastii, a proto českou korunu nabízí polským Jagelloncům. Krátce nato, 22. března 1471, nečekaně umírá. Pohřben je v královské hrobce v chrámu sv. Víta.

„Velké myšlenky jsou jaksi absolutní. Nestávají se menšími, nejsou-li dovedeny do konce...“ komentuje Jiřího odkaz v *Toulkách českou minulostí* Petr Hora Hořejš.

Martina Fialková
(s využitím výše uvedeného zdroje)

Sečteme se on-line

Už 100 let uběhlo od prvního sčítání lidu v Československu. Letošní sčítání lidu je jubilejní, historicky na našem území desáté. A poprvé on-line. Nejen kvůli pandemii, tedy z důvodu absolutní bezpečnosti pro respondenty. Ale i proto, že doba zkrátka pokročila a záležitosti podobného typu není třeba dělat v papírové podobě a zaměstnávat jimi tisíce pracovníků po celé republice. Určitě to zvládneme, když budeme mít dostatek informací. Podle Českého statistického úřadu, který za celou akci zodpovídá, je internet v 88 procentech domácností, ale bezpečné sčítání je zajištěno i tam, kde není.

Sčítání proběhne ve dvou fázích. **První, on-line, mezi 27. březnem – 9. dubnem** do formuláře, který umožní pohodlně sečíst i další osoby v domácnosti i mimo ni, tedy například rodiče či prarodiče, kteří mohou věkem spadat do epidemicky ohrožené skupiny. I v jejich zájmu statistici doporučují sečíst se on-line. Ochotu provést vyplnění formuláře přes svůj počítač, tablet nebo i telefon projevily již dříve dvě třetiny dotazovaných, ale vzhledem k pandemické situaci bude zřejmě i vyšší. **Ve druhé fázi, od 12. dubna do 11. května** plánuje Český statistický úřad provést terénní došetření, při kterém by se měli sečíst již pouze ti, kteří se nemohli či z nějakého důvodu nechtěli sečíst on-line. I v této fázi však bude možné kontakt se sčítacími komisaři minimalizovat a vyplněné formuláře bude možné zdarma odeslat poštou.

Sčítání lidu, domů a bytů se koná vždy jednou za deset let a jeho cílem je získání přesných a aktuálních dat, která slouží k efektivnějšímu plánování mnoha aspektů veřejného života včetně vzdělávání, zdravotní a sociální péče či integrovaného záchranného systému. Ale i pro běžného občana mohou být některé výsledky sčítání

zajímavé: Například před oněmi 100 lety, v roce 1921, sčítání prokázalo na území dnešní České republiky 10 009 480 obyvatel. A už tehdy se data sčítala z formulářů na tzv. Powersových děroštitkových strojích. O devadesát let později, při posledním sčítání v roce 2011, žilo v Česku 10 437 000 obyvatel. Jaké toto číslo bude letos?

Během historicky prvních sčítání nová Československá republika například potřebovala zjistit i přesuny v jednotlivých sociálních sférách a povoláních. Národnost se nově zjišťovala podle definice odvozené od tzv. kmenové příslušnosti, za jejíž projev se považoval mateřský jazyk.

Významnou charakteristikou bylo také povolání obyvatelstva. Cílem bylo identifikovat sociální a profesní přesuny mezi dobou předválečnou a poválečnou. Více informací na www.scitani.cz.

Vysílání začíná v 19.00 hod. na facebookovém profilu divadla a je zdarma.

3. 3. Talkshow s Carmen Mayerovou a Petrem Kostkou
10. 3. Talkshow s Ivou Janžurovou a Sabinou Remundovou
17. 3. Večer s hádankou (Monika Absolonová, Bob Klepl a jejich hosté)
24. 3. Talkshow
31. 3. Lepší než nic (Anežka Rusevová, Michal Slaný a další)

www.studiodva.cz

Nehezky plevel nebo svobodomyšlný pelmel

Poslední rok nám přinesl mnoho nového, řečeno s mírnou ironií. Platí to i pro naši mateřštinu. Objevilo se mnoho neologismů (z řečtiny: nových slov), ať přejatých či zcela nově vytvořených. Toliko jazykem odborníků. Pro mě – laika jest otázkou, zda jim říkat „plevel“, který v našem jazyce zakoření a jeho podobu nehezky změní, nebo „pelmel“, do češtiny se odněkud vkrade, ale jen některé termíny – ty s opodstatněním – zůstanou, jiné vymizí, protože jich buď již nebude potřeba, nebo si najdeme vhodnější.

Doba „koronaviru“, hovorově „koronáče“, přinesla „koronakrizi“, „ústenky“, „rouškovně“ nebo „kurzarbeitsy“. Myslím, že většina z nás by tyto termíny ve svém slovníku bez epidemie „čínské chřipky“ neměla. Ale dobře, taky jsme takovouto světovou epidemií léta neměli. A nějak se s tím musíme popasovat, i lexikálně.

Na světlo však vylezly i další termíny. Za všechny zmíním „barbershopy“ (z latinského / anglického původu se etablovali označení pro „specializovaná“ pánská kadefnictví). Nic proti novinkám, ale soudě podle zpráv, dneska asi každý holič provozuje barbershop. Stejně jako každý hotel či penzion je „wellness“ (stačí, když má vanu s teplou vodou). Jenže, jak se po detailnějším studiu problematiky dozvíme, ani jedno není tak jednoduché, jak vypadá. Tím jsme zpět u prvního odstavce: uvidíme, zda obliba barbershopů a wellness přetrvá a třeba najde české ekvivalenty, nebo zmizí v propadlišti dějin i našeho jazyka.

Že nová slova nepřináší jen epidemie, ale jsou přirozenou součástí vývoje, doložím na několika krásných nebo hrozných (jak to čítíte) termínech, které jsem zaslechl ještě „před virem“. Třeba po ránu, v jednom hotelu, kuchař ve „spoláku“ (společenském domě) hlasitě pronášel ke kolegům: „Dneska bude nážuch. Chce to na plac dva leďáky. Vevnitř bude stužkáč a venku opalovačka s grilovačkou.“ Jeho kolega vrchní večer pokračuje: „Dáte si ještě jednu?“ „Co?“ „Tu soupravu...“ (miněno ještě jednou víno a pivo). To mě pobavilo. Stejně jako předtím na jídelním lístku „šťouchy“ nikoliv „šťoucháče“ (šťouchané brambory).

Inu, český jazyk je krásný, barvitý. Jen ta „ekonomizace“ (úspora času v mluvě i prstů na klávesnicích), dělá z některých slov patvary a češtinu ochuzuje o její jedinečnou košatost a květnatost.

Ondřej Sedláček

PŘIPOMEŇME SI V BŘEZNU

- 5. 3. 1851 * Václav Brožík, malíř († 15. 4. 1901) – **170 let**
- 5. 3. 1871 na Staroměstském náměstí uzavřen první občanský sňatek v Praze – **150 let**
- 11. 3. 1976 v Jiřském klášteře na Pražském hradě byla otevřena sbírka starého českého umění – **45 let**
- 17. 3. 1936 * Jiří Grygar, astronom – **85 let**
- 19. 3. 1891 * Josef Šíma, malíř († 24. 7. 1971) – **130 let**
- 19. 3. 1896 v Praze byl zahájen provoz na první elektrifikované tramvajové lince z Karlína do Vysočan – **125 let**
- 22. 3. 1471 † Jiří z Poděbrad, český král (* 23. 4. 1420) – **550 let**
- 24. 3. 1896 * František Tichý, malíř a grafik († 7. 10. 1961) – **125 let**

PLACENÁ INZERCE

12/5—
3/6/2021

76. mezinárodní hudební festival

con moto

f

Pražské jaro

festival.cz

PLACENÁ INZERCE

KNIHY ZAKOUPÍTE V INTERNETOVÉM KNIHKUPECTVÍ WWW.KOSMAS.CZ

**Sam Lloyd
LES
VZPOMÍNEK**
Přeložil
Martin Urban

**Ibon Martín
TANEC
TULIPÁNŮ**
Přeložila
Lenka Malinová

Nadějná třináctiletá šachistka Elissa je uspaná chloroformem a unesena. Probudí se v naprosté tmě v jakémsi sklepení a je jí jasné, že vyhlídky na přežití nejsou opravdu nadějně.

Baskické Urdaibai se stane pozadím děsivého zločinu: kdosi přivázal na koleje slavnou novinářku a její smrt zveřejnil v přímém přenosu. Oběť držela v ruce překrásný rudý tulipán.

Marta McCabe – moc mi na Česku záleží

Marta McCabe vyrostla v Praze na Hájích, kde chodila na soukromé gymnázium. V roce 2002 odjela na léto pracovat do Yellowstonekého národního parku v USA a tam potkala svého budoucího amerického manžela, narozeného na Hawai. To zatím netušila, jak vše dopadne. Mezi roky 2002 a 2004 ještě stihla studentskou výměnu v rámci evropského programu Erasmus a studovala rok ve Finsku. Do USA se ale vrátila, vdala a ještě tam vystudovala doktorát na pedagogické fakultě se zaměřením na vzdělávání dětí – cizinců, tedy třeba právě dětí Čechů v USA. Na základě toho pak v Severní Karolině, kde žije, založila českou školu, kterou stále vede. Sama má tři děti, všechny narozené v USA, které tuto školu také absolvují. Marta se nedávno navíc s velkou vervou pustila ještě do další, a to rovnou mezinárodní iniciativy *Chceme volit distančně*, která dokázala spojit obrovské množství Čechů po celém světě. Všech těch, kteří mají zájem snadněji volit v českých volbách.

Ale na začátek: Jaká byla cesta k rozhodnutí jet na zkušenou do USA?

V Praze na Jižním Městě jsem od 16 do 21 let vedla s kamarádkou Hankou Zápotockou 110. skautský oddíl. Na tu dobu moc ráda vzpomínám – byla pro mne formativní. Během studia na VŠ jsem se snažila co nejvíce cestovat, ale odjet na léto pracovat do ciziny, když jsem společně vedla letní tábor, nebylo možné. Ve 22 letech jsem vedení oddílu předali “mladší” generaci a já vyrazila na celé léto do USA. Bylo mi jasné, že nechci se-dět někde u bazénu a dělat plavčíka a už vůbec ne pracovat v nějakém zábavním parku typu Disneyland. Vybrala jsem si proto práci v Yellowstonekém národním parku, který skýtá nespočet zajímavých výletů a aktivit od medvědů grizzlys a bizonů přes nádherné hory a kaňony až po vulkanické gejzíry a travertinové kaskády. Kromě všech těchto zajímavostí jsem v Yellowstonu “našla” také svého budoucího manžela.

Dnes žijete s rodinou v Durhamu, v Severní Karolině. To je stát, o kterém tu nemáme tak dobrou představu jako třeba o Kalifornii či Texasu. Kam byste u vás pozvala návštěvu na výlet?

Severní Karolína je státem amerického jihu. Na východě má krásné pláže u Atlantiku a na západě Apalačské hory. Má také hodně lesů, ale i oblast tři měst, tzv. “Výzkumný trojúhelník”, kde sídlí významné firmy jako třeba Leno-vo nebo IBM. Durham je jedním z těchto měst. Kousek od nás je historická usedlost, kde v roce 1865 došlo k uzavření míru ve válce Se-veru proti Jihu. Durham je také historicky zná-mý výrobou tabáků. Asi hodinu cesty autem je město Winston Salem, což je stará Moravián-ská usedlost, kterou založili následovníci Mis-tra Jana Husa. Návštěvu bych tedy pozvala do Winston Salemu, na tabákovou plantáž a do staré tabákové továrny, ale i do krásných zahrad Duke University, k moři a na hory.

Jak a kde s rodinou nejraději trávíte volný čas? A co prázdniny v Česku, býváte tu každý rok?

Pracuji jako instruktorka angličtiny na vyšší odborné škole v Durhamu. Loni na jaře jsem také učila češtinu na místní univerzitě. Ve volném čase organizuji česko-sloven-skou školu, pomáhám svým dětem s on-line výukou, chodím běhat. Rádi jezdíme k moři tady v Severní Karolině, zejména pokud tam zrovna nehrozí hurikány.

Do Česka létám s dětmi za rodiči (do Pra-hy) a prarodiči (do Jičína) každé léto. Letos pojedeme již po sedmnácté, moc se těším. Navštěvujeme hlavně přírodní krásy a české hory, ale zajedeme třeba i do Tater. Pokaž-dé trávim alespoň týden s kamarádkami ze skautského oddílu a jejich dětmi. Je to ná-vrat ke vzpomínkám z mládí a pro mé děti tento týden poskytuje ideální příležitost k tré-nování češtiny. Nicméně čím jsou děti starší, tím víc jejich českých kamarádů umí anglic-ky a snaží se tak komunikovat, čímž mi sa-mozřejmě kazí můj plán vystavit své děti co nejvíce češtině.

Když bylo jasné, že budete žít alespoň ně-jakou dobu v USA, chtěla jste dětem za-jistit také profesionální vzdělávání v češ-tině. A protože taková možnost v místě, kde bydlíte, nebyla, musela jste si pomoci sama. Jak to celé začalo?

K založení české školy mě přivedlo hned ně-kolik důvodů. Jednak to, že jsem se snažila naučit český své děti, které vyrůstají ve smí-šeném manželství, kdy manžel a jeho rodina češtině v podstatě vůbec nerozumí. V Sever-ní Karolině žádná česká škola ani jiná kra-janská organizace neexistovala, protože na rozdíl třeba od Texasu, Nebraska, Minesoty, Wisconsinu nebo Illinois, není jedním z těch států, kam se Češi historicky stěhovali.

Druhý podnět k založení České a sloven-ské školy v Severní Karolině poskytl mě

doktorské studium na *University of North Carolina at Chapel Hill*, kde jsem se zaměřila na téma jazykového vzdělávání a migrace. Jako téma dizertační práce jsem si zvolila mezige-nerační udržování češtiny a slovenštiny v ro-dinách Čechů a Slováků v Severní Karolině.

Z mnoha rozhovorů s českými a slovenský-mi rodiči vyplynulo, že vůbec není snadné naučit děti česky v oblasti, kde neexistuje žádná česká nebo slovenská organizace. V průběhu výzkumu jsem si uvědomila, že chci udělat něco, co by přineslo prospěch konkrétním lidem, a nejen o těchto otázkách psát v akademických časopisech.

V roce 2014 jsem proto začala pláno-vat založení školy. Rozeslala jsem dotazník do české a slovenské komunity, navštívila Českou školu TGM v Chicagu, kontaktovala další podobné školy v USA, a začala shá-nět představenstvo školy, potenciální učitele a prostory. A na podzim 2015 jsme otevře-li *Czech and Slovak School of North Caroli-na* ve městě Durham. Výuka probíhá o so-botách v prostorách Moraviánského kostela. Od jara 2020 ale vyučujeme kvůli pandemii online.

To byl tedy kus práce, která ale nepřestá-vá, protože školu stále, už šestým rokem, řídíte. Na co jste nejvíc pyšná?

Radost mám z mnoha věcí. Zaprvé jsem moc ráda, že jsme se rozhodli založit ško-lu česko-slovenskou. Věřím, že čím dále od domova žijeme, tím blíže máme ke svým slovenským sousedům. Zadruhé mne těší, jak naše škola roste. V roce 2018 se nám po-dařilo otevřít pobočku školy ještě v Char-lotte. Nicméně nedávný přechod na online výuku umožnil účast na lekcích rodinám ješ-tě i z dalších odlehlejších míst. Zatřetí jsem ohromně vděčná za všechny učitele, kteří jsou ochotni věnovat svůj čas o víkendu. Do-stávají za výuku odměnu, ale bez jejich nad-šení a obětavosti by škola nemohla existo-vat. Loni to bylo 15 učitelů a letos máme přes 100 studentů. K tomu máme i 50 studentů v lekcích pro dospělé. A nakonec bych zmínila, že spolupracujeme s Honorárním konzulátem ČR pro Severní a Jižní Karolínu. Škola funguje jako nezisková organizace a musí si zajistit prostředky na provoz. Jako krajský spolek dostáváme finanční dar od MZV ČR, který ovšem pokryje jen část nákladů.

Do české školy chodí děti v sobotu. Takže aby měly tu správnou motivaci, předpo-kládá se určitě i velká spolupráce s rodiči. To rozhodně! Většina rodičů má zásadní zá-jem, aby se jejich děti naučily česky nebo slovensky, ale v průběhu let často ztrácejí motivaci a sílu, protože oni sami i jejich děti jsou doslova obklopeni angličtinou a děti lo-gicky angličtinu preferují. Proto už samotný fakt, že škola existuje, je pro rodiče velkou motivací nevzat to. Rodiče mohou během sobotních lekcí zajít společně na kafe, ale i strávit čas s dalšími na hřišti, a tak dětem ukázat, že česky/slovensky mluví i v Severní Karolině nejen jejich rodina.

Řada lidí žijících v zahraničí se stále za-jímá o dění v Česku, protože nikdy ne-vědí, kdy přijde výzva se vrátit nebo kdy se sem vrátí jejich děti. A i mezi mladšími krajany tak roste potřeba volit – jenže stá-le nemáme korespondenční ani jinou dis-tanční volbu. To jste se nedávno rozhodla spolu s dalšími napříč několika světadíl-y změnit. Iniciativa *Chceme volit distančně* už docela roznýbala některé strany v čes-kém parlamentu.

Mnozí z nás, kdo žijeme v zahraničí, se o dění v Česku velmi zajímáme. Do Čech čas-to jezdíme, máme tu rodinu a známé, a v za-hraničí se snažíme dělat Česku dobré jmé-no. Iniciativa *Chceme volit distančně* se snaží usnadnit českým občanům žijícím v zahraní-

čí jejich právo volit – tj. abychom mohli vo-lit poštou namísto cestování stovek či tisíců mil na nejbližší zastupitelský úřad. Iniciativu podporují mnohé významné osobnosti, jako třeba výtvarník Petr Sis, filmařka Eva Lusti-gová nebo historik prof. Igor Lukeš. Společ-ně se zakladatelkou iniciativy Dagmar Strako-vou žijící v Bruselu jsme koncem roku 2020 uspořádaly dvě velmi úspěšné online deba-ty krajanů ze všech světadílů s Ministerstvem zahraničí ČR. A letos iniciativa rozběhla akci pod názvem *„Aktivně za korespondenční vol-by.“* Hlavním cílem je společně ujit, uběhnout nebo ujet na kole celkem 40 075 km, což je obvod planety Země, a ukázat tak na náš zá-jem o aktuální dění v ČR. Akce se koná s pod-porou významných českých sportovců, včet-ně Jana Řehuly a Zdeňka Štybara.

Závěrem chci říct, že život v zahraničí pro mne připravil mnohé zajímavé zážitky a ži-votní zkoušky osobního i profesního rázu. Ale to nejdůležitější, co jsem si v zahraničí uvědomila, je, jak moc mi na Česku záleží. Není nad to vracet se často domů do Prahy, dát si makový závin a jen tak se procházet Starým Městem a nechat se obklopit čes-kou historií a kulturou.

Martina Fialková

KONTEJNERY NA PRAZE 1

Velkokapacitní kontejnery budou přístaveny od 14.00 do 18.00, ukládání bude koordinovat obsluha.

úterý 9. 3. Hellichova ulice
pátek 12. 3. Haštalská u č. 2
úterý 16. 3. Jeruzalémská za kostelem sv. Jindřicha
pátek 19. 3. Dlouhá u č. 46
úterý 23. 3. U Dobřenských před křižovatkou s Betlémskou
pátek 26. 3. horní Malostranské náměstí
(zdroj OÚ MČ Praha 1)

POŘADY PRO SENIORY

Ztajená historie Prahy
vycházky Vlastivědného kroužku,
sraz vždy ve 13.45

Imperátorské domové a volné plastiky
6. 3. I. část – sraz za Prašnou brá-nou v Celetné ulici
20. 3. II. část – sraz na Mariánském náměstí před Novou radnicí

Nebe nad hlavou

Slunce vychází v 6:43 SEČ – 6:39 SELČ, zapadá v 17:42 SEČ – 19:30 SELČ, 20. 3. (10:38) vstoupí do znamení Berana, nastá-vá jarní rovnodennost, začíná astronomické jaro. ► *Měsíc* bude v novu 13. 3. (11:21), v úplňku 28. 3.(20:48 SELČ). Do konjunkte se Saturnem a Jupiterem se dostane 10. 3., s Marsem 19. 3., kdy večer utvoří seskue-pní s Plejádami a Aldebaranem. S tím bude v konjunkci 20. 3. ► Současná celebrita *Mars* je v první polovině noci vysoko nad Z v Býku, 4. 3. bude u Plejád, 21. 3. u Alde-baranu. Jeho jasnost stále klesá, v březnu z +0,9 na +1,2 mag. ► *Jupiter* (-2,0 mag) se *Saturnem* (z +0,8 mag) se začátkem měsí-ce začnou objevovat ráno nízkou nad JV, vi-ditelnost obou planet se bude během jara zlepšovat. ► 28. 3. se mění čas ze 2:00 SEČ na 3:00 SELČ. **wi**

Jak zacházet s respirátory? Ekologicky

EKORUBRIKA

Bůh ví, co bude platit za opatření, až bu-dete číst tyto řádky. V okamžiku, kdy text píšu, je povinné mít při cestě MHD respi-rátor FFP2 nebo dvě chirurgické roušky přes sebe.

Myslím, že je pohodlnější mít jeden respi-rátor. Ten je, na rozdíl od doma ušité lá-tkové roušky, věc určená na jedno použití. Ale na webu v článku *Každému stačí sedm respirátorů, radí expert. Jak se chránit, ale užetřit*, se popisuje, jak na používání respi-rátorů neprodělat jmění. A také, to už neří-ká článek, ale já, jak se vyhnout produkci zbytečného odpadu. I respirátory se totiž dají použít opakovaně, pokud nejsou zni-čeny používáním.

Vladimír Ādimal z Ústavu chemických procesů Akademie věd to dělá tak, že má sedm respirátorů, na každý den jeden. Po použití je nechá v předsíni vyvětrat a za tý-

den respirátor vyschne, a pokud na něm byl nějaký vir, po sedmi dnech by měl být už neaktivní.

Chcete-li mít opravdu jistotu, můžete si použítýrespirátorsterilizovatpřteplostě75°C po dobu 20 minut. Mikrovlnná trouba není dobrý nápad, respirátory mají u nosu ten-ký proužek kovu pro lepší utěsnění a v mi-krovlnce budou dělat paseku. Je tedy lep-ší zapnout klasickou troubu a vysušit v ní. Přesto buďte opatrní a troubu hlídejte, abyste nebyli nepříjemně překvapeni.

Možná úplně nejbezpečnější je koupit si v drogerii technický líh a rozprašovač. S ním použítý respirátor pěkně vystříkáte a tím sterilizujete. Nechte pořádně vyvět-rat. Víím, že to víte, ale pro jistotu. Technic-ký líh opravdu dobře hoří. Myslete na to, až budete používat rozprašovač.

Martin Mach Ondřej / Ekolist.cz

Právní poradna spotřebitelského časopisu dTest:

DOTAZ: Zaměstnavatel mi zřejmě poslal mzdu dvakrát. Je mojí povinností mzdu vrá-tit zpět? Nebo je to jen moje dobrá vůle, když jde o jeho chybu? Už u zaměstnava-tele nepracuji.

ODPOVĚB: Podruhé zaslaná mzda za-městnavatelem je plněním, které nemá žád-ný právní důvod. Odborně se tomu říká bezdůvodné obohacení. Bývalý zaměstna-vatel po vás může požadovat, abyste mu bezdůvodné obohacení vydala. V takovém případě mu musíte částku vrátit. Ideální by ovšem bylo zaměstnavatele upozornit rov-nou a dohodnout se s ním na vrácení.

DOTAZ: Při vyhledávání pobytového zájez-du na webu cestovní kancelář jsem narazil na zjevnou diskriminaci seniorů starších 69 let. V nabídce byly uvedeny dvě možnos-ti sjednání storna zájezdu. První pro děti do 14 let, druhá pro osoby od 15 do 69 let, jsou tak zcela vyloučení seniorů od 70 let. Jaká

je obrana proti takovému jednání?

ODPOVĚB: Obdobnou situaci již setřil i veřejný ochránce práv. Za-býval se diskriminací spotřebite-le v oblasti finančních služeb, a to na základě vysokého věku. Veřej-ný ochránce práv řekl, že banka, která omezí možnost poskytnutí krátkodobého spotřebitelského úvěru horní věkovou hranicí, se dopouští nepřipustné diskriminace založené na věku starších ža-datelů o úvěr. Paušální omezení horní věko-vou hranici totiž představuje značný zásah do důstojnosti starších osob a představu-je pro ně nežádoucí nedovolené omezení. Doporučili bychom však proto vše zdoku-mentovat a podat podnět České obchod-ní inspekci.

Kontaktovat můžete i poradenskou linku časopisu dTest – tel.: 299 149 009

přes Rádio Kašpar, které vysílá již od podzi-mu přímo z kavárny Divadla v Celetné.

V průběhu března se tak posluchači mo-hou těšit na celkem devět premiér:

1. Torben Betts – Vincenc
2. René Levinsky – Přehrada (Divadlo NaHraně)
11. Joe Penhall – Slyšet hlasy (Divadlo NaHraně)
12. Eric Pessan – Totální vyprodej
17. Benjamin Kuras – Páteční vražda
18. Felix Mitterer – Návštěvní hodiny – Vražedkyně
24. Estela Golovchenko – Výstřel
25. Daniel Keyes – Rúže pro Algernon
26. David Hare – Skleněný strop

Rádio Kašpar, čirá radost!

Premiéry v Radiu Kašpar

Situace stále není nakloněna otevření di-vadel pro diváky, streamy se už pomalu okoukávají, a tak jsme si řekli, že musí existovat nějaká další cesta k divákům.

A rozhodli jsme se pro scénická čtení, kte-rá ale nemůžeme našim divákům ukázat, tak jim je zprostředkujeme alespoň slovem

Tichý svět a sváteční dny

Mezinárodní den mateřského jazyka se slaví 21. února. Zavedla ho organizace UNESCO od roku 1990 jako připomínku toho, že na světě existuje kolem sedmi tisíc jazyků, z nichž polovina je ohrože-na zánikem.

Každý stát má svůj znakový jazyk, tak-že se liší jak prstová abeceda, tak i znaky. Po celém světě se u této příležitosti pořá-dá množství kulturních a vzdělávacích akcí. Světový den sluchu se každoročně koná 3. března s cílem zvýšit povědomí o tom, jak předcházet hluchotě a ztrátě sluchu, a pod-porovat péči o uši a sluch po celém světě.

Organizace Tichý svět se zabývá péčí o lidi se sluchovým postižením. Poskytuje so-ciální služby pro své klienty zdarma na dese-ti pobočkách po České republice. Na konzultanty Tichého světa se mohou obrátit lidé s poruchou sluchu, kteří potřebují pomocť například s vyřízení osobních dokumentů, dluhovou problematikou, ale také s nácvikem různých dovedností. V rámci sociálních slu-žeb nabízí Tichý svět také aplikaci tlumočení a přepisu on-line Tichou linku, kterou je mož-né využít na mobilu, tabletu či počítači. Tichá linka je také zavedena na desítkách veřejných míst po celé republice. **www.tichysvet.cz**

Online přednášky pražské vlastivědy

PCT, Arbesovo nám. 70/4, Praha 5, tel.: 221 714 161, 221 714 714, vlastiveda@prague.eu, www.prazskevychazky.cz. E-learningové přednášky je možné zakoupit v eshopu Prague City Tourism v sekci „Vlastivědné vycházky“. Při nákupu je nutné uvést jméno a příjmení osoby, která se bude online přednášky přímo účastnit. Zakoupení je možné do 12.00 v den konání akce. Začátky v 16.00, není-li uvedeno jinak, cena 120/80 Kč.

BŘEZEN 2021

► **1. po Jiří z Poděbrad** Letos uplyne již 550 let od smrti českého krále Jiříka z Po-děbrad a Kunštátu. Přednáška o osudech diplomata a moudrého státníka, který v mnohém předběhl svou dobu.

(J. Nováková)

► **3. st Zmizelá Praha I.** Přednáška o vel-kých změnách, kterými prošla Praha v prů-běhu 20. století, co všechno se ve městě proměnilo a kde jsou stopy nejviditelnější. Začátek v 10.00. (J. Nováková)

► **3. st Osvobození Osvětimí** Přednáška nahlédne skrze příběhy pamětníků do histo-rie jednoho z největších vyhlazovacích táborů v období 2. světové války. (Z. Pavlovská)

► **8. po Pražské nakladatelské domy konce 19. a první poloviny 20. století.** Přednáška připomene slavné, ale dnes už možná i zapomenuté nakladatele a ukáže domy, kde působili. (S. Micková)

► **10. st Letem světem české a česko-slovenské architektury: hledání cesty** (Konec 19. století a první polovina 20. sto-letí.) Přednáška ukáže díla nejvýznamněj-ších a nejznámějších architektů té doby. (S. Micková)

► **15. po Pražské pomníky III. (Od Kar-la k Husovi)** Přednáška virtuálně zavítá na Staré Město, kde všude se skrývají pomní-ky a pamětní desky na trase od Karlova mostu ke Staroměstskému náměstí. (M. Švec Sybolová)

► **17. st Malou Stranou křížem krážem II.** Virtuální procházka Malou Stranou po No-

Vrtbovská zahrada (přednáška 17. 3.), zdroj: Pixabay.com

Prodejte vaše dílo v aukci. Vydělá vám možná více, než jste čekali.

Přemýšlíte nad prodejem obrazu, sochy či jiného uměleckého předmětu a nevíte si rady? Vyzkoušejte aukční prodej. Na aukci může výsledná cena vašeho díla výšplhat výše, než jste očekávali. Pokud nemáte zkušenosti s prodejem děl v aukci, nechte si poradit odborníky renomované české aukční síně Adolf Loos Apartment and Gallery. (<https://aloos.cz/>)

Aukce umění Adolf Loos Apartment and Gallery

Aukční síň Adolf Loos Apartment and Gallery pořádá nejvýznamnější aukce uměleckých děl. Tyto exkluzivní aukce jsou vždy aukčními událostmi roku českého uměleckého trhu a bylo zde dosaženo mnoha aukčních rekordů. Drží hned několik předních míst v žebříčku nejdražší prodaných obrazů na aukci v České republice (například Toyen, Piková dáma – prodáno za 78,6 mil. Kč) a také většinu dalších světových aukčních rekordů českých malířů.

„V nedávné době nás kontaktovala paní s fotografií od Františka Drtikola. Našla si nás na internetu. U konkurence jí nabídli

za fotografii sumu v řádech deseti tisíců korun. Fotografie jsme zařadili do aukce a její hodnota se vyšplhala na úctyhodnou cenu 1.573.000 Kč. Paní byla z výsledku nadšená.“ řekl majitel aukční síně Adolf Loos Apartment and Gallery, český znalec umění Vladimír Lekeš.

Přihlásit se do aukce je snadné a nic vás to nestojí.

Nejprve zašlete e-mail, který by měl obsahovat: fotografie (přední a zadní strany obrazu, popř. signatury), rozměry, provenienci (místo původu díla) a další doplňující

Toyen, Piková dáma, 1926, olej na plátně – prodáno za 78,6 mil. Kč

informace. Domluví se osobní setkání, kde bude dílo prohlédnuto odborníky a stanoví se podmínky prodeje. Následuje podpis smlouvy, majitel díla bude seznámen s průběhem samotné aukce a dalšími doplňujícími informacemi. Pokud se dílo nevydraží, nic neplatíte, pokud ano, obdržíte své peníze do hluty stanovené v podmínkách smlouvy. Výsledná částka bude snížena o provizi aukční síně, dopředu tedy nic neplatíte.

Aukční síň zařídí profesionální fotografii do aukčního katalogu, propagaci, pojištění, DPH, medializaci a v neposlední řadě vystaví vaše dílo na předaukční výstavě, kam chodí nejvíce potencionálních kupců. Zajistit může také další služby jako odborné znalecké posudky, adjustaci či restaurování, což nabízeným dílům v prodeji pomůže.

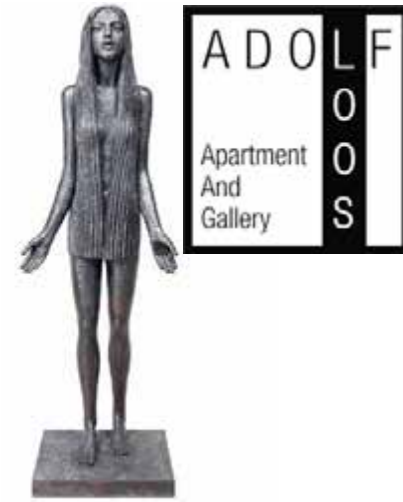
V rámci předaukční výstavy jsou všechna díla vystavena a zájemci si je tak mohou prohlédnout osobně nebo pomocí 3D prohlídky na stránkách aukční síně. Po zhruba třech týdnech probíhá samotná aukce. Dražba se řídí aukčním řádem, který je uveden v aukčním katalogu či na internetových stránkách aukční síně. Dražit se může osobně v sále s platným průkazem totožnosti, telefonicky (po vypsání formuláře), uvedením limitní částky (po vypsání formuláře) nebo on-line (prostřednictvím portálu LiveBid.cz či Invaluable.com). Jednotlivé položky jsou vyvolávány postupně podle přidělených čísel. Licitátor položku vždy vyvolá a přiklepne zájemci s nejvyšší nabídkou. Pokud o položku nikdo zájem nemá, vrací se zpět původnímu majiteli.

František Drtíkol, The Bow, 1928, pigmentový tisk – prodáno za 2,2 mil. Kč

Nový majitel může zaplatit ihned po dražbě a dílo si odnést nebo zaplatí v následujících deseti pracovních dnech a dílo si vyzvedne v sídle společnosti.

Adolf Loos Apartment and Gallery je lídr na českém aukčním a uměleckém trhu. Klade důraz na pravost všech nabízených děl, která pečlivě prověřuje a konzultuje s uznávanými českými i zahraničními odborníky. Jako jediná aukční síň v tuzemsku poskytuje doživotní záruku na pravost prodaných uměleckých předmětů. Jednatel společnosti Vladimír Lekeš od začátku devadesátých let systematicky studuje dílo Františka Kupky, nejvýznamnějšího českého malíře. V roce 2015 napsal ve spolupráci s Národní galerií v Praze a rakouskou Národní galerií Belvedere Vídeň první ucelený Soupis olejomalb Františka Kupky. Jako jediný český znalec umění je zapsán v prestižním a světově uznávaném Guide international des experts et spécialistes, vydávaném ve Francii.

Olbram Zoubek, Ifigenie, 1986, bronz – prodáno za 3,1 mil. Kč

Společnost samotná nese název podle zakladatele světové moderní architektury dvacátého století Adolfa Loose. V sídle společnosti je instalován unikátní Hirschův apartmán, navržený právě Adolfem Loosem. Tento apartmán byl roku 2014 zařazen do prestižní světové sítě architektonických návrhů Iconic Houses, o čemž se zmiňuje i několik působivých článků, mimo jiné i The New York Times.

Adolf Loos Apartment and Gallery

Sídlo: U Starého hřbitova 40/6

Praha 1 - Josefov

e-mail: loos@aloos.cz ; www.aloos.cz

Příští aukce: 18. 4. od 14.00
Předaukční výstava: 19. 3.–17. 4. 10 00–18 00, 18. 4. 10 00–13.30
Výstavní síň Mánes, Masarykovo nábřeží 420/1, Praha 1

-PR-

Předaukční výstava Adolf Loos Apartment and Gallery

Odlehčovací služby

V době, kdy lidé nechtějí nechávat své blízké v domovech seniorů, upozorňuje ŽIVOT 90 na možnost využití odlehčovací služby. Ze strachu z nákazy nebo z dlouhodobé izolace aktuálně lidé často raději pečují o své blízké doma. Někdy však nastane situace, kdy to možné není například z důvodu, že pečující musí do karantény nebo jednoduše potřebuje načerpat nové síly, protože péče o staršího člověka bývá náročná fyzicky i psychicky. Krátkodobý pobyt v odlehčovacím centru může být prospěšný pro obě strany. „Klienti u nás mohou být na pár dnů i na delší dobu, záleží na domluvě, ale obvykle doba pobytu nepřesahuje tři měsíce,“ říká Terezie Šmídová, manažerka ŽIVOTa 90.

Odlehčovací centrum ŽIVOTa 90 se nachází v komunitním domě organizace v ulici Karolíny Světlé. Kapacita služby je 9 lůžek a 3 ambulantní místa pro klienty, kteří ráno přicházejí a odpoledne zase odcházejí do svých domovů. Nízký počet klientů umožňuje vytvářet rodinnou atmosféru a také zajišťuje pečovateli

kám dostatečný prostor pro individuální péči.

„Prostory odlehčovacího centra prošly v minulém roce rekonstrukcí, klienti tak mohou trávit společný čas v novém obývacím pokoji, mohou využívat kuchyň pro vaření i pečení a v plánu je i rekonstrukce zahrady ve dvoře,“ říká Terezie Šmídová. „Během dne mohou lidé vyrazit na procházku na Karlův most a do historických částí města, které jsou v dochozí vzdálenosti. Na procházku je možné vzít i jejich blízký. Návštěvy přímo v domě jsou také možné, ale je nutné mít negativní antigenní test,“ dodává.

Co se týče ceny odlehčovací služby, tak se stejně jako ostatní sociální služby řídí vyhláškou 505/2006 zákona O sociálních službách, která stanovuje limit maximální výše úhrady za poskytnutou péči, stravu i ubytování. Na službu může klient/ka čerpat z tzv. Příspěvků na péči, o který lze zažádat na příslušném Úřadu práce. Jeden den v odlehčovacím centru ŽIVOTa 90 vás vyjde v průměru na 480 Kč za den, což zahrnuje celodenní stravu, ubytování i péči. Finální částka vždy záleží na rozsahu potřebné péče.

red.

Týden mozku poprvé online

Od pondělí 15. 3. do neděle 21. 3. proběhne již 22. ročník festivalu Týden mozku a vzhledem k situaci bude poprvé online. Opět je připraven přednáškový cyklus o novinkách ve výzkumu mozku a neurověděch, jenž doplní online workshopy, interaktivní cvičení nebo promítání filmů. S přednáškami vystoupí přední čeští odborníci jako například prof. MUDr. Josef Syka, DrSc., který bude přednášet o sluchu a jeho poruchách, nebo prof. MUDr. Cyril Höschl, DrSc., FRCPsych., který návštěvníkům přiblíží neurobiologii deprese. Akci pořádá Akademie věd ČR, hlavní cyklus přednášek je součástí Brain Awareness Week (BAW) – celosvětové kampaně na zvýšení povědomí veřejnosti o úspěších a přínosech výzkumu mozku. Akce je tradičně zdarma, vzhledem k letošnímu online formátu není třeba se na většinu programu registrovat. Kompletní program a veškeré potřebné informace najdete od 8. března na webu www.tydenmozku.cz

Panelová diskuze, AV ČR, foto Jana Plavec

Napsat dopis, nalepit známku

50. ročník soutěže v psaní dopisů pro mládež

Kdy jste naposledy dostali rukou psaný dopis? A kdy napsali? Toto „umění“, kdysi tak běžné, už dlouhou dobu zcela vědomě zapomínáme. Ale není na škodu si psaní dopisu občas znovu vyzkoušet. Pisatele přinutí k většímu rozmyslu, soustředění, jasné formulaci myšlenky. A je to i hezká zábava, ze které se může stát zajímavý koníček.

Zkusme se trochu vrátit do minulosti a také napsat dopis. Nebo k tomu přimět svého potomka. Pomůže k tomu letošní, už 50. ročník soutěže v psaní dopisů, kterou vyhlásila Světová poštovní unie. Pro rok 2021 vyhlásila téma: „Napište dopis členo-

vi své rodiny o svých zkušenostech s pandemií COVID-19.“

Uměli bychom to ještě? Vžit pěkný dopisní papír, a méně či více úhledným písmem, nebo dokonce vypsáním rukopisem oslovit někoho milého a sdělit mu novinky z našeho života? Zeptat se, jak se má i v této podivné době a připojit něco povzbudivého a také nějaké to PS neboli Post scriptum? Odeslat a pak čekat na odpověď. Tři dny, týden – tak jak to bylo běžné, když ještě mobily ani počítače nebyly? Teď je máme, ale vůbec neškodí, občas se vymanit z jejich zajetí. Na mne nedávno jeden takový dopis ze

schránky vykoukl, bylo to úžasné a milé překvapení, ale přiznám se, že jsem na něj odpověděla zase jen e-mailem. A tak mám teď radost, když čtu, že každoročně se do soutěže v psaní dopisů přihlásí až 1,2 milionu účastníků.

Pravidla soutěže najdete na stránkách Česká pošta www.ceskaposta.cz/-/soutez-v-psani-dopisu-slavi-padesatku, uzávěrka je 31. 3. 2021.

Mař

Hudební výprava: Falešný kočí aneb Podivuhodný příběh z pražských uliček

„Když dva tvrdí totéž, není to totéž. Zvlášť, když jeden z nich lže! Ale který z těch dvou?“ Ačkoli jsou dveře České filharmonie dále zavřené, připravila pro děti přibližně od sedmi do deseti let s rodiči další ze svých venkovních hudebně-pohybových výprav. Procházka tentokrát povede od Hergetovy cihelny přes Karlův most až k Rudolfinu. V labyrintu pražských uliček se ukrývá nové dobrodružství na motivy starých pražských pověstí. Každého, kdo v sobě skrývá špetku odvahy a touhy po neznámému, čeká objevování a plnění (nejen) hudebních úkolů. V závěru cesty čeká zajímavé zakončení přímo na schodech Rudolfinu.

Jako před jakoukoli výpravou platí, že příprava se vyplácí. Je potřeba mít vytištěné obě dvě strany mapy, které jsou dostupné na webu České filharmonie www.ceskafilharmonie.cz/falesny-koci

Dále je nutné mít s sebou tužku a chytrý telefon s možností čtení QR kódů. Během putování postupujete podle čísel v mapě, aby se vám příběh nezamotal. Hra začíná u budovy Ministerstva financí ČR v Praze, Cihelná 4, u rohového okna s výhledem na řeku, a pátrat můžete od 10. února do 21. března 2021. A aby návštěvníkům nebylo líto, že dveře samotné budovy Rudolfinu pravděpodobně zůstanou ještě chvíli zavřené, mohou si krásné sídlo České filharmonie prohlédnout v pohodlí svého domova, v klidu a bez rušení dalších návštěvníků. Na webu filharmonie lze projít nejen příjemnou kavárnu nebo foyer, ale i prozkoumat Dvořákovu a Sukovu síň v překvapivých detailech a z jedinečných úhlů – v jedné minutě můžete být v hledišti a na balkóně, ve druhé již na varhan-

ní empoře nebo dokonce na pódiu. Projít se můžete sloupovým sálem a navštívit lze i třeba při běžné návštěvě nepřístupné prostory, jako je dirigentský, sólistický nebo prezidentský salónek. Prohlídku je možné spustit online na počítači, tabletu nebo mobilu a nachází se na webu ceskafilharmonie.pano3d.cz.

Martina Janušková

